Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Patient

Citation: Richardt, Chr.: ”Patient”, i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 4. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-workid55481/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

slukøret seer han med lønlig Gru,
de Store er ikke tilsengs endnu,
og spørger bævende: hvad er Klokken?
Hans Moder smiler: halv Tolv omtrent!
Du er kommet for tidligt min lille Ven,
det er bedst, Du pidsker iseng igjen! —
Men din Bedrift kan Du være bekjendt,
dine Boller, dem har Du ærligt fortjent!

III.

Patient.

Motivet fra et Maleri af Jan Sten.

Hvor er hun ung og yndig
som Engens Blomsterneg!
Men vildsomt Øjet brænder,
og Kinden er saa bleg;

ja bleg den ene Time,
en anden Stund saa hed;
af hvide og røde Roser
et skiftende Bed.

Ubuden kommer Taaren,
at smile har hun glemt;
paa Væggen hænger Cithren,
som den hun er forstemt.

— Den gamle Doktor er der,
og fritter hende ud,
hun svarer som i Tanker, —
hun selv har ej sendt Bud.

Der sidder hun og rækker
ham viljeløs sin Arm,
»Ja Pulsen slaar formange,
Blodstrømmen er for varm!

»Vi maa kjønt gaa i Sengen,
see at faae en lille Lur,
og flittig ta'e den sure,
den kjølende Mixtur.

»Og Surdejg under Fødderne
vil bringe Kvægelse;
og dernæst maa vi vogte os
for Sindsbevægelse!«

Ak Doktor, siig til Strømmen,
den ej maa røre sig!
og tag tilfange Drømmen,
der overvælder Dig!

Hvad skal jeg dog i Sengen,
det heder kun min Kind!
langt heller ud paa Engen
i Drømme-Maaneskin!

6

Langt heller ud paa Dammen,
hvor Skøjteløbet gaar,
hvor Venner kredse sammen
som Svaler i Vaar!

— Den gamle Læge stryger
sit graanende Skjæg,
hans kloge Øje trænger
igjennem Fold og Læg:

»Her hjælper ingen Surdejg,
min lille Patient!
det er en Hjertesygdom,
hvis Navn er velbekjendt!

»Men — hvem er det der banker?
Et Postbud, — og et Brev!
En vinget Dreng i Seglet, —
mon en Luftskipper skrev?«

Hun snapper det med Bæven,
sluger det med et Blik;
det sees paa Barmens Bølger,
hvad Frydebud hun fik.

Ak Doktor! »Hvad behager?
nu kan *jeg* gaa min Vej?«
Ja Ingen i Verdens Rige
er nu saa rask, som jeg!

7

Nej jeg er syg af Glæde, —
kureer mig, om De kan!
»Lad *ham* der sendte Brevet,
han er den rette Mand!«

Sin Vams den Gamle knapper,
letter paa sin Baret:
»Nu er jeg overflødig,
min Kunst er gjort mig let!

Men har et gammelt Postbud
gjort slig Mirakelkur, —
saa har han sikkert været
en postillon d'amour!«

En Valplads.

Der kæmped en Damper med Storm og Nød,
med Vandenes Gru.
Passagererne daaned og Lasten flød;
kun Røgsøjlen tappert i Luften skød, —
den kæmped endnu.

Maskinen den blanded sin gungrende Røst
med det brølende Havs,
saa stønned den dybt som et rallende Bryst,
saa gav det et Brag som en Torden i Høst,
og saa blev den taus.